

Gældende lov.

anvendelse på renter, der vedrører tiden indtil den 5. november 1957; for så vidt angår gæld, der er påtaget over for afkomsægtefælle eller over for plejebørn og -børnebørn m. v., finder bestemmelsen ikke anvendelse på renter, der vedrører tiden indtil den 5. november 1958.

§ 33. Skat, der er betalt i et fremmed land og opkrævet af indkomst fra kilder i dette land, det være sig ved direkte påligning eller ved indeholdelse, kan fradrages i de indkomstskatter til stat og kommune, der skal svares af denne indkomst i Danmark. Fradragsbeløbet skal dog ikke kunne overstige den del af den samlede danske skat, der efter forholdet mellem den i det andet land beskattede del af indkomsten og hele den i Danmark beskattede indkomst falder på førstnævnte del af indkomsten.

Stk. 2. Såfremt der med vedkommende fremmede land er indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, skal der dog ikke gives fradrag for et større skattebeløb end det, det pågældende land efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære.

Stk. 3. — — — — — .

Lovforslaget.

§ 2. Stk. 1. Bestemmelserne i § 1 finder anvendelse fra og med skatteåret 1968-69, jfr. dog stk. 2-5.

Stk. 2. — — — — — .

Stk. 3. — — — — — .

Stk. 4. — — — — — .

Stk. 5. For gæld til fonds, legater og lignende gælder § 1, nr. 10, kun renter, der vedrører tiden efter den 31. december 1967.

(§ 33, der *ikke foreslås ændret*, er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7).